

Kõrwa! Ükski Inimenne ei olle meie ju-
res, agga wata, Jummal on Tunnis-
tus. Mees minno ja sinno wahhel! Ja
siin on se Riwwi-Rangur ja se Sammas
need olgo Tunnistusseks, et minna ei
tahha selle ülle sinno jure tulla, ja et sin-
na ei tahha ülle se Riwwi-Rangru ja
ülle se Samba minno jure tulla, Kurja
teggema. Abraami Jummal, ja temma
Wenna Naori Jummal (S. 139.), mõist-
ko Siguist meie wahhele! Jakob tootas
sedda keik Rõmoga, ja wandus selle tõs-
sise Jummalajures, kedda temma Issa
Issaak kartis, ja ohwerdas Ohwrid seäl
Mäe peäl se Taewa ja Ma-Jummalale.

S. 207. Teisel Homikul tousis Laban
warra üles, ja jättis Jummalaga om-
ma Tütardele ja nende Poegadele, ja
õnnistas neid, ja läks omma Wenda-
dega taggasi omma Kojo. Ja Jakob
häf-

hakkas ka jälle eddasi minnema omma
Teed, ja Jummal Ingliid uaitasid en-
nast temmale kui üks suur Eõawäe-
Hulk, et temma Üst ja Lotus Jummalale
peäle mõiks sada finnitud: sest temma
olll Labanist nüüd kül peäsnud, agga
teine Kartus olll temmal weel ees omma
Wenna Esawi pärrast, kes täis Wihha
olll järrele jäänud, kui Jakob omma
Wannematte jurest olll ärraläänud (S.
172.).

S. 208. Jakob läkkitas sepärrast Räs-
susid ennese eli selle omma Wenna Esa-
wi jure, kes ennast Seiri-Male olll as-
sutand ellama, mis Kanaani-Maast ka
Loune pool Otsas olll, Wilisti-Rahwa
Ma kõrwas (S. 154.). Needsammad
Rässud ehk wäljaläkkitud Mehhed pid-
did siis wägga allandikkult Esawiga raki-
ma, ja kedda Jakobbi Issandaks nim-
metama